Dosarul nr. 1-102/2024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

02 octombrie 2024 or. Sîngerei

Judecătoria Bălți sediul Sîngerei
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei
Judecătorul Malcoci Iurie
Grefier Andriuță Felicia
Cu participarea:
Procurorului Ramașcan Marian
Avocatului Negru Elena

a examinat în şedinţa de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui

Cibotaru Andrei *****, născut la *****, născut și domiciliat în or. *****, str. ***** nr. 58, studii medii, divorțat, supus serviciului militar, invalid de gradul III, IDNP – *****, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei 14.06.2024 – 02.10.2024.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

Cibotaru Andrei *****, fiind posesor al permisului de conducere cu nr. 037000927, care permite conducerea autovehiculelor de categoria ,,A, B, C, D, E,, dîndu-și seama de consecințele care pot surveni în urma conducerii mijlocului de transport în stare de ebriateta, contrar cerințelor pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Ruiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 potrivit căruia ,,Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, find bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de naură să-I afecteze capacitatea de conducere,, la dta de 20.04.2024 a consumat băuturi alcoolice, iar ulterior, în aceeași zi, aproximativ la ora 19.00, conducînd automobilul de model ,,Mitsubishi Galant,, cu numărul de înmatriculare ,,SG AO 094,, pe strada Mihai Eminescu din or. *****, a fost stopat de către colaboratorii de poliție. Avînd suspiciuni că, Cibotaru Andrei conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, utlimul a fost supus testării alcooscopice prin intermediul etilotestului ,,Drager,,.

În rezultatul examinării medicale, în aerul expirat de către Cibotaru Andrei au fost depistați vapori de alcool etilic în cantitate de 0, 72 mg/l, ceea ce conform prevederilor art. 134[12] Cod Penal, se consideră stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul, Cibotaru Andrei, fiind asistat de apărătorul, Negru Elena, a înaintat instanţei cererea prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe

noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.

Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că fapta incriminată există, constituie o infracţiune, a fost săvârşită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.

De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

În asemenea condiţii, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

Inculpatul, Cibotaru Andrei, fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.

Apărătorul și procurorul cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.

Analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.

Fapta reţinută în sarcina inculpatului este confirmată şi prin materialul probator administrat în cauza penală, şi anume:

Declarațiile martorului Sîrbu Marin. /f.d 22-23/;

Procesul verbal de constatare privind săvîrșirea infracțiunii din data de 21.04.2024. /f.d.3/;

Procesul verbal de testare alcooscopică,. /f.d.5-6/;

Ordonanță privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă. /f.d.7/;

Procesul verbaș privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcolică. /f.d. 9/;

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibil decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborări lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urm examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute ș acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului Cibotaru Andrei este pe deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 264[1] alin. (1) Codul Penal al Republicii Moldova, după semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Art.18 din Legea privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabileşte că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de

categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

Conform pct. 10 alin. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical.

Potrivit pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

Potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are în singe concentrația de alcool în sînge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

Instanța de judecată reține că, inculpatul Cibotaru Andrei își dădea seama că, se afla în stare de ebrietate alcoolică și că, el și-a realizat intenția de a conduce mijlocul de transport de model ”Mitsubishi Galant” cu numărul de înmatriculare SG AO 094 și a condus până în momentul cînd a fost stopat de către agenții de patrulare circumstanţe care denotă realizarea intenţiei directe a făptuitorului de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

În conformitate cu pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009, prin testarea alcoolscopică se înțelege – acţiunile lucrătorului de poliţie sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate; prin analiză de laborator – investigaţie de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentraţiei alcoolului, prezenţei drogurilor şi/sau altor substanţe ce provoacă ebrietate.

Potrivit prevederilor art. 33 alin. (3) lit. c) al Legii Nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranţa traficului rutier coroborat cu pct.11 lit. j) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

În conformitate cu prevederile art.134^{12} alin. (3) Codul penal, modificat prin Legea nr. 207 din 29.07.2016 (în vigoare 07.11.2016), prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

La caz, instanța reține că, Cibotaru Andrei, la data de 20.04.2024, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a condus mijlocul de transport, fapt confirmat prin rezultatul testului Drager în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, la care s-a depistat prezența a 0,72 mg/l concentrație de alcool în aerul expirat.

Astfel, instanţa conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăţia inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor

probe nu s-a constatat, acestea fiind obţinute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii imputate.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364/1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

La caz, fapta săvârșită de către Cibotaru Andrei în baza art. $264^{1}1$ alin. (1) Codul penal, se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, este o infracțiune ușoară.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 Cod penal – nu au fost stabilite, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridic.

Circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul penal, instanța reține săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a săvârșit infracțiuni.

Referitor la recunoaşterea vinovăţiei, instanţa reţine că conform practicii judiciare, la aplicarea prevederilor art. 364/1 din Codul de procedură penală, recunoaşterea vinovăţiei nu poate fi valorificată drept o circumstanţă atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiaşi situaţii de drept i se acordă o dublă valenţă juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 80/1 Cod penal).

Potrivit art. 80/1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) din Codul penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracţiunea comisă de inculpate este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, la categoria infracţiunii ușoare.

La fel, instanța de judecată din circumstanţele cazului constată că, inculpatul la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d.35-36), anterior nu a fost judecat (f.d.38), a recunoscut vina, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului Cibotaru Andrei este posibilă fără privarea lui de libertate.

Ținînt cont de circumstanțele atenuante ale cauzei care le prevalează pe cele agravante nereținute de către instanță, de comportamentul inculpatului pînă și după săvîrșirea infracțiunii, instanța ajunge la concluzia a stabili în privința lui Cibotaru Andrei o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității îndreptată spre limita minimă a sancțiunii articolului incriminat și anume va reduce cu o pătrime din limita minimă de pedeapsă prevăzută la alin. (1) art. 264/1 din Codul penal, și anume din 200 ore ceea ce constituie 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

La stabilirea acestui termen de pedeapsă instanța a luat în considerație categoria infracțiunii comise care este legată de încălcarea regulilor circulației rutiere care pune în pericol atît viața și sănătatea șoferului, dar și a altor participanți implicați în trafic

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a-i aplica inculpatului Cibotaru Andrei pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

În conformitate cu prevederile art.67 alin.(22) Codul penal, condamnatul se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Mai mult, instanța consideră că, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către inculpat, constituie o lipsă de responsabilitate totală a inculpatului pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit, care poate fi evitat numai prin anularea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pentru ca să fie conștientizate faptele comise de inculpat și în așa mod să fie restabilită echitatea social

Cât privește pedeapsa complementară obligatorie, instanţa găseşte necesar de a o aplica inculpatului, or, careva circumstanţe excepționale nu au fost stabilite, iar neaplicarea acesteia, reieşind din specificul faptei săvârșite de inculpat consideră instanța că nu ar asigura atingerea scopului special al pedepsei penale şi anume prevenţia specială şi corectarea inculpatului.

Ținând cont de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, starea de pericol create pentru valoarea socială ocrotită punând în primejdie siguranța circulației dar și consecințele produse; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, permit aplicarea pedepsei complementare la limita minimă, întru conștientizarea faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice de securitatea circulației rutiere.

Astfel, instanța subliniază strânsa legătură ce trebuie să existe între infracțiunea săvârșită și interzicerea unui drept (fapta comisă furnizând premisa că e nevoie de interzicerea acelui drept pentru apărarea valorilor ocrotite de legea penală). Or, natura faptei săvârșite de inculpat susține existența unei nedemnități în exercitarea dreptului special de a conduce mijloace de transport.

Astfel, pe de o parte, instanţa are în vedere gradul de pericol social al faptei concretizat în valorile sociale care au fost vătămate – relații sociale cu privire la securitatea circulației rutiere, faptul că inculpatul a manifestat o atitudine constant sinceră, recunoscând comiterea faptei şi împrejurările în care aceasta s-a produs, cât și conduita inculpatului reliefată prin atitudinea sa procesuală concretizată în prezentarea în faţa instanţei de judecată, contribuind astfel în mod nemijlocit la soluţionarea justă şi cu celeritate a cauzei şi la aflarea adevărului, cu respectarea exigenţelor impuse de art. 6 din CEDO, sunt aspecte de natură a genera aplicarea unei pedepse al cărei cuantum a fost orientat spre scopul educativ al pedepselor.

Aşadar, din interpretarea coroborată a probelor, se specifică că modalitatea de executare aleasă şi cuantumul pedepsei aplicate inculpatului, pentru infracţiunea incriminată, este în acord cu principiul proporţionalităţii avându-se în vedere fapta comisă şi urmările produse.

Măsură preventive în privința inculpatului nu a afost aplicată.Cheltuieli de judecată nu au fost înaintate.

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 80/1 Cod penal, art. 364/1, 384-385 din Codul de procedură penală instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Cibotaru Andrei ***** se recunoaşte vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin. (1) din Codul penal, stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Controlul executării pedepsei urmează a fi exercitat de către Biroul de Probațiune Sângerei.

Sentința poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Bălți prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei).

Președintele ședinței

Judecător Iurie Malcoci